

Indiánská píseň lásky

Karel Gott

Když sklání se noc, vše už jde spát,
měsíc kraj stápní v stříbrný šat,
v božské chvíli té, v blahý čas vždy duše touží po duši zas.

R: Touhu svou a žár svěřuji nočním tmám,
snad zaletí též ozvěnou k sluchu vám.
Ó, slyšte vše, co vám nyní dím ve zpěvu mém,
vždyť odpověď rozhodnouti má o celém žití mém.
Jestliže hlas váš odpoví prosbě mé,
blaha plna zvím, že už mám stěstí své,
ráda vás mám a Bůh snad též dá,
abych v krátký čas mohla býti tvá!

Ó, jak toužím k vám, jak vás chci mít,
kéž mohu s vámi na věky žít!
Ač se širý svět velkým snad zdá, přec větší více je touha má.

R:

Slyšte teď hlas můj svěřuji nočním tmám,
chyťte jej v sluch svůj ozvěnou k sluchu vám.
Ó, slyšte vše, co vám nyní dím ve zpěvu mém,
vždyť odpověď rozhodnouti má o celém žití mém.

Jestliže hlas váš odpoví prosbě mé,
blaha pln tím zvím, že už mám stěstí své,
vždyť rád vás mám a Bůh snad též dá,
byste v krátký čas mohla býti má!